



JOO-PIE
IS ZIJN BEER KWIJT
PetraLouise Muris



"JOOPIE IS ZIJN BEER KWIJT."

geschreven en geïllustreerd

door PetraLouise Muris.

(Petronella Louise Muris)

Voor de kleintjes.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen gratis voor eigen gebruik te lezen, te downloaden of te printen

via de originele site: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.

Wereldwijd geregistreerd.

LET-TER-GRE-PEN

Rood is ma-ma

Blauw is Joo-pie

Groen is een kind.

Joo-pie is zijn beer kwijt.

Hij is erg ver-drie-tig.

Joo-pie ga jij mee naar het park?



Gaan wij dan ook naar de schom-mel? vraagt Joo-pie.

Ja, zegt ma-ma.

Zul-len wij brood mee-ne-men en sap?

Dan e-ten wij daar al-les op.

Ja leuk, zegt Joo-pie.
Mag mijn beer ook mee?



Laat die maar op
jouw bed lig-gen.
Jij wilt toch
schom-me-len?

Dan kun jij toch niet jouw
beer vast-hou-den?

Joo-pie wordt boos.

Maar ma-ma, hij moet mee!
Hij heeft nog nooit de schom-mel
ge-zien!

Goed, het is al goed Joo-pie.
Jij moet hem wel zelf dra-gen.



Let goed op hem hoor!
Ook als jij op de
schom-mel zit.

Joo-pie pakt de beer
van zijn bed.

Jij mag mee beer.
Dat is fijn he?
Jij mag ook op de schom-mel.

In het park zoekt ma-ma
een bank in de zon.



Hier ga ik zit-ten.
Ga jij maar fijn schom-me-len.
Als jij zin hebt, kom jij een
bo-ter-ham ha-len.
Leg jouw beer hier op de bank.
Dan blijft hij schoon.

Mijn beer moet ook schom-me-len
ma-ma.

An-ders is hij ver-drie-tig.

Jij moet het zelf we-ten Joo-pie.
Hier lo-pen meer kin-de-ren.
Straks raak jij hem kwijt.
Dan lig jij van-a-vond al-leen in
bed.

Ik raak hem heus niet kwijt.



Joo-pie zet zijn beer naast zich
op zijn schom-mel.
Tel-kens valt de beer.

Joo-pie wordt er moe van.
Zijn beer moet maar op de
an-de-re schom-mel.
Zo kan de beer ook schom-me-len.



Er komt een kind
naar de
schom-mel.

Het kind wil op de schom-mel
maar de beer ligt er-op.



Het kind zegt boos, maar...
ik wou op die schom-mel!
Gooi jouw beer maar op de grond.

De-ze schom-mel is niet voor jouw
beer.

Hij is voor kin-de-ren.



Het kind gooit de beer in
het zand.

Zo, nu kan ik er-op.

De-ze schom-mel is al-leen voor
kin-de-ren!

En echt niet voor knuf-fels.



Joo-pie pakt zijn beer van
de grond.

Ar-me beer, hij is vies.

Vies van het nat-te zand.

Joo-pie veegt zijn beer schoon.
Hij wil niet dat ie-mand met zijn
knuf-fel speelt.

Hij ver-stopt hem vlug on-der een
struik.



Nu kan zijn beer
stie-kem naar de
schom-mel kij-ken.

Hij kan Joo-pie
zien schom-me-len.

Joo-pie loopt naar de schom-mel
te-rug.

Mijn beer wou ook op de
schom-mel, zegt hij boos te-gen
het kind.

Waar is jouw beer? vraagt het kind.



In ma-ma haar tas, jukt
Joo-pie.

Hoe heet jij? vraagt het kind.

Ik heet Joo-pie en hoe heet jij?

Ik heet Bas, zal ik jou een
duw-tje ge-ven?

Ja ik wil hoog, ha, ha, heel hoog!

Joo-pie is niet boos meer.
Want Bas is best aar-dig.

Op-eens roept ma-ma, Joo-pie!

Kom eens hier?

Wij gaan naar huis.

Het gaat re-ge-nen.



Ik voel al drup-pels.

Wij heb-ben geen
jas-sen bij ons.

Joo-pie voelt ook drup-pels.

Ik wil hier blij-ven, zeurt hij.

Dat kan niet, meent mama.

Want het re-gent al heel hard.

Joo-pie denkt in-eens aan zijn
beer.

Die ligt nog on-der een struik.
Maar hij weet niet meer on-der
wel-ke struik.



Mijn beer, ik
moet nog
mijn beer!

Pak hem
gauw.
Wij wor-den
kled-der-nat.

Joo-pie zoekt on-der een struik.
Hij zoekt ook on-der de an-de-re
strui-ken.

Joo-pie schrikt, ma-ma, mijn beer
is weg!

Ie-mand heeft mijn beer ge-pikt!

Mama helpt zoe-ken.
Zij kan hem niet vin-den.

Wij gaan nu naar huis Joo-pie.
Ik ben nat en koud.
Als pa-pa thuis is,

zoek ik hem wel.



Joo-pie snikt, boe-hoe
mijn beer is weg.

Ze heb-ben mijn beer ge-pikt!
Het was mijn lief-ste knuf-fel!

Pa-pa is thuis.

Ma-ma wil eerst e-ten.



Na het e-ten
moet Joo-pie
in bad.

Daar-na mag
hij nog een

half uur op-blij-ven.

Ma-ma zegt te-gen pa-pa,

de af-was is ge-da-an.

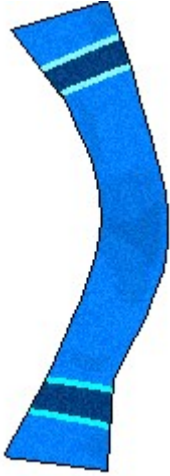
Haal jij Joo-pie straks uit bad?

Ik ga zijn beer zoe-ken.

Die ligt in het park.

Ik ben zo te-rug.

Het is a-vond. Het is ze-ven uur.
Ma-ma loopt door het park.



Ge-luk-kig is het
in de zo-mer
lang licht.
Zij zoekt en zoekt.

Wat raar, denkt mama.
Hij moet hier toch
er-gens on-der een struik lig-gen?
Wacht eens, de beer heeft een
das om.
Ik moet naar iets blauws zoe-ken.

Ma-ma zoekt wel een half uur.
Zij vindt de beer. Zij is erg blij.

De beer is vuil en nat.

Als ma-ma thuis is, slaapt Joo-pie.

Hij heeft ge-huild.

Hij was erg ver-drie-tig.



Mama wast de beer
en hangt hem aan
het droog-rek.

Daar hangt hij de he-le nacht.

Als Joo-pie wak-ker is, ziet hij
zijn beer. O wat is hij blij.

Maar voor-taan mag zijn beer niet
meer mee naar bui-ten.

EIN-DE.